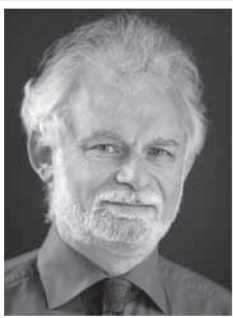

Slogans

EMMANUEL GERARD
hoofdredacteur

België gidsland: wij, aan de top van de beschaving, hebben een wetgeving op euthanasie voor minderjarigen. We schamen ons niet alleen te zijn in de wereld. Integendeel, de anderen

hebben het licht nog niet gezien. Maar gaat het over de index, het mechanisme waarmee lonen aan de levensduurte worden gekoppeld, dan wordt onze eenzaamheid plots een teken van achterlijkheid. Dan hebben ‘wij’ het licht nog niet gezien. Weg met die achterhaalde techniek die onze economie naar de afgrond voert en elders is afgeschaft. Ach god, denk ik dan, sinds de crisis van de jaren zeventig staat de index ter discussie, hij is er nog steeds en de Belgische economie is nog niet vergaan. Waar zouden we staan wanneer hij in 1981 – onder druk van Europa, toen al – was afgeschaft: aan de top van de beschaving, of integendeel, op een hellend vlak naar beneden?

Zoals de index is ook ‘lastenverlaging’ het voorwerp van een eindeloos terugkerende discussie. Dat de lasten op arbeid tewerkstelling zouden vernietigen in plaats van te scheppen, is een zeer oude stelling, die we overigens ernstig moeten nemen. Maar de sloganeske eis van patronale organisaties en bepaalde politieke partijen, zonder concrete aanduiding van hoe, door wie

en – vooral – met welke effecten in de sociale zekerheid, getuigen meer van ideologische obsessie dan van de wil tot zakelijke oplossingen. Chris Serroyen schetst verderop enkele contouren voor een zinvol debat.

Het ‘primaat van de politiek’ is ook zo’n schone frase. Ik heb ze opgepikt uit de bespreking van het boek *Politieke Ruimte* dat verderop aan bod komt. Het is een recent begrip en vooral een dooddoener. De uitdrukking wordt ook zeer selectief gebruikt: vooral als het gaat over maatschappelijke participatie, vakbonden en middenveld. Dan is de politiek de baas. Het primaat van de politiek is een stelling die de reële impact van onze politici geweldig overschat. En niet echt ernstig te nemen, want als het gaat over de economie gaat, dan abdiceren veel politici voor ‘het primaat van de markt’.

Met dit nummer gaan wij definitief in verkiezingsmodus. We brengen een analyse van de verschillende aspecten van de regeringspolitiek: mobiliteit, fiscaliteit, werk. Geen gemakkelijke opdracht zo’n evaluatie, want de realiteit is meestal 50 tinten grijs. Niet alles is kommer en kwel en er zijn goede stappen gezet, zij het soms meer positieve intenties dan reële ingrepen. Het is dus vooral wachten op de cruciale beslissingen die de regeringen na 25 mei zullen nemen.